

HARALD MORTENSEN

Harald Johan Jørgen Mortensen, født i Århus den 17. november 1891, død i København den 12. januar 1970. Søn af bogforlægger Christen Mortensen. Oprindelig guitarist, senere hawaii-guitarist, violinist og kapelmester. (HMs fødselsdato findes også angivet som 17. oktober 1897 og 12. januar 1898 - hvilke ikke er sandsynlige).

Uddannet som violinist hos Anton Svendsen. Debuterede som 17-årig i "Café Himmerige" på Nørrebro ('Himmeriget' synes nu at have været lokaliseret Købmagergade 49 overfor Rundetårn)..

Harald Mortensen og hans Orkester på kroen 'Store Vibenshus' ca. 1909. De tre kolleger desværre ukendte – bemærk trommesættet. Som det fremgår af næste billede, er der trukket elledninger hen over Vibenshus Plads (Runddel) – det elektriske lys bredte sig til at begynde med fra Kgs. Nytorv i marts 1892 og videre ud over Trianglen til Østerbro. Det fortælles, at da lyset første gang blev tændt i gadelygterne på Kongens Nytorv – alle lygterne samtidigt – gjorde det så stort et indtryk på de tilstedeværende borgere, at de begyndte at græde!
Er de to fine lamper på billedet ovenfor mon tegn på elektrisk strømføring?

'Store Vibenshus' Kro på hjørnet af Vibenshus Plads og Lyngbyvej

En anden Harald Mortensen gruppe fra 'Store Vibenshus' ca. 1909. HM t.h.

Ca. (tidligst) 1910 havde Harald Mortensen - iflg. Edvard Brink - engagement på "Møllecaféen", der lå på Amager Boulevards vestlige side nær Amagerbrogade (*1).

"Møllecaféen" var et andet navn for "Røde Mølle" (på Christianshavn havde man "Lille Mølle", som imidlertid kun blev brugt til beboelse).

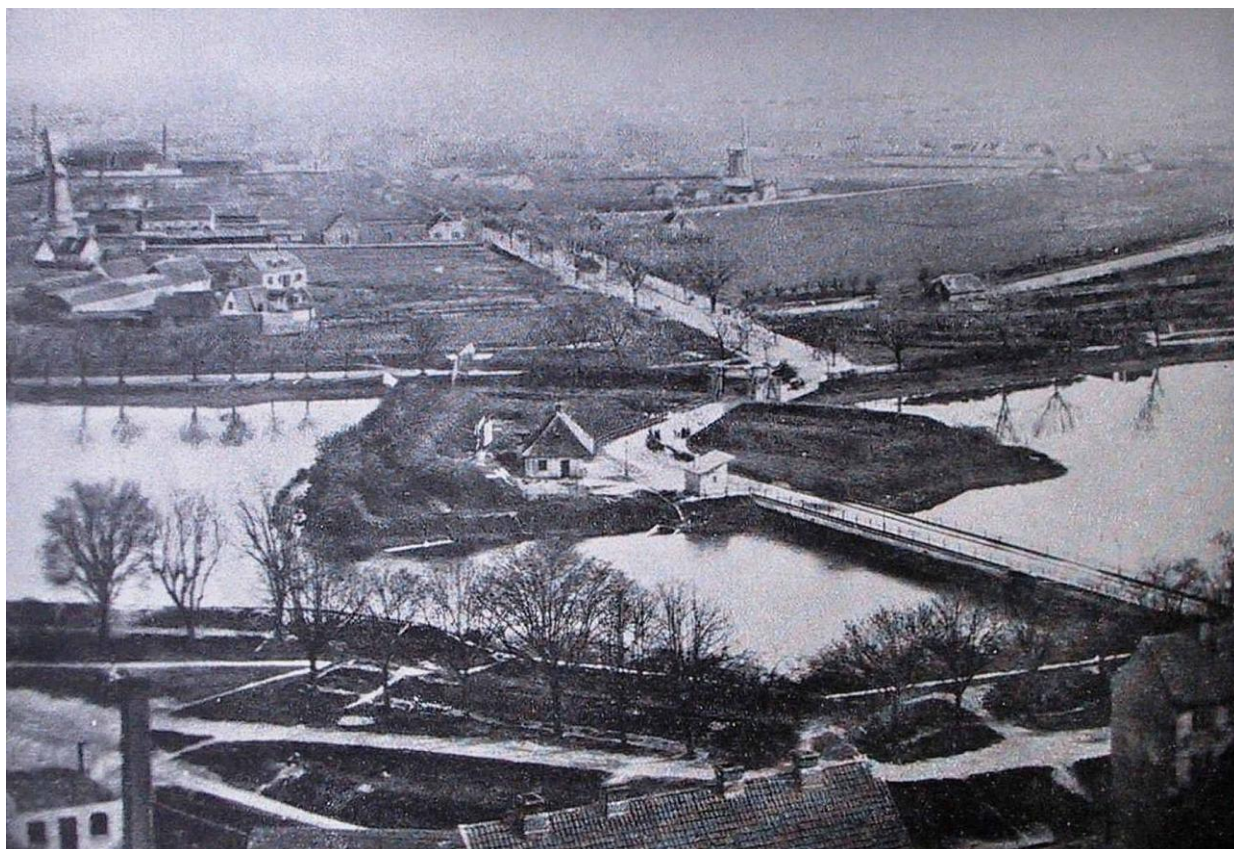
Dette billede er netop taget i 1910 og reklamen "Concert hver Aften" godtgør fuldgjort Edvard Brinks erindring. Telefoninstallationen tyder på stærk søgning. Denne berygtede kro blev revet ned i 1916, hvorefter området blev byggemodnet. Møllen stod på grunden mellem Kongedybet og Under Elmene, som ved nybyggeriet blev udfyldt med et par store massive boligkarréer (færdiggjort september 1923).

Der herskede en større utilfredshed med, at møllen blev anvendt som restaurations-, udskænkings- og (løssluppet) forlystelsessted. Illustreret Tidende beskrev situationen i januar 1916: "Se blot Møllecaféen, en hæsleg anvendelse af en landskabelig mølle, der tilmed nu også minder om et afskyeligt mord, planlagt blandt dens forsumpede gæster ("Gulvskrubbemordet"). Det er kun godt, at den skal forsvinde fuldstændigt!"

I baggrunden til venstre ses ejendommen "Sundbyholm" (på Amagerbrogade overfor Prags Boulevard), der blev opført i 1901.

"Møllecaféen"/"Røde Mølle" (formentlig 1915/1916) fotograferet fra en lidt anden vinkel end ovenfor

Et tidligere foto, hvor "Røde Mølle" endnu står i fuld højde (midt i billedet, foroven), og hvor Amagerbrogade/Amager Boulevard er ubebyggede.

'Røde Mølle' til venstre på Amager Boulevard set fra Amagerbrogade

Harald Mortensen medvirkede i den af Holger-Madsen danskproducerede stumfilm "Himmelskibet" i 1918 i en rolle som telegrafist.

I årene 1919-27 turnerede gruppen "Bird of Paradise" i Europa. Et af medlemmerne, Segis Luvaun (Juan Akoni), omtalt som "Mr. Luvaun, The famous Hawaiian player", kom til Danmark i 1919 og medvirkede i Scala Revyen - der det år hed "Takt og Tone". Premiére den 1. maj - i nummeret "Australien" sammen med Solveig Oderwald-Lander.

Vore Herrer skrev (svulstigt) i juli 1919: "En mærkelig mand med et mærkeligt ansigt, en mærkelig skæbne og lige så mærkelige evner. Fra det frie liv i Honolulu har han tumlet verden rundt, ansat snart på et kemisk laboratorium, snart på amerikanske restauranter, offer for et natbombardement i London, stadig på farten og i stadig længsel efter hjemlandets kraterø. Kun en kort tid vil det københavnske publikum finde lejlighed til at

høre hans "ukulele"-instrument og den på én gang barbariske og uendelig blide Hawaii-musik, hvis glidende toner sætter sind og sanser i hidtil ukendte svingninger ved deres forunderlige melodisitet".

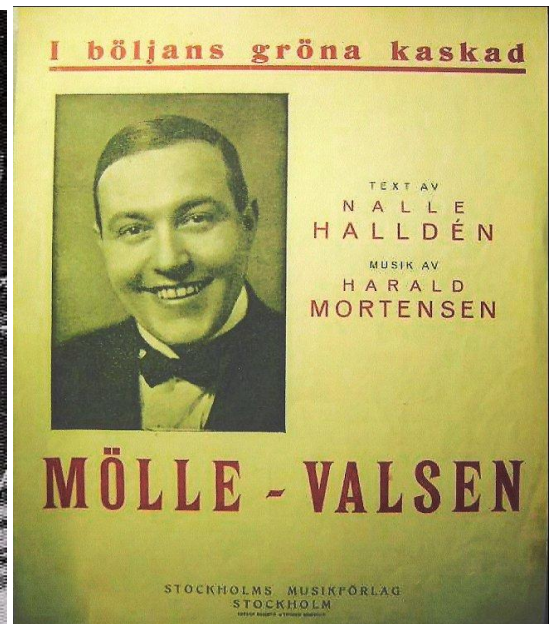
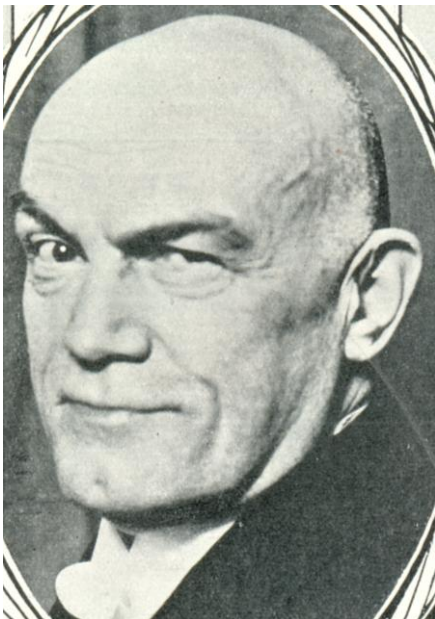

Den "barbariske" Mr. Luvaun i juli og oktober 1919

Da "Takt og Tone" i oktober nærmede sig de 200 opførelser, indforskrev Carl Alstrup den svenske revystjerne Ernst Rolf til at medvirke

Luvaun blev et stykke tid i Danmark og introducerede brugen af steel guitar. Af ham lærte Harald Mortensen de tekniske færdigheder forbundet med at spille hawaii-guitar, og Mortensen var formentlig den første i Danmark - før end Valdemar Eiberg, der også lærte af Luvaun - som spillede professionelt på dette instrument (indspillede hawaii-plader for Polyphon omkring 1920).

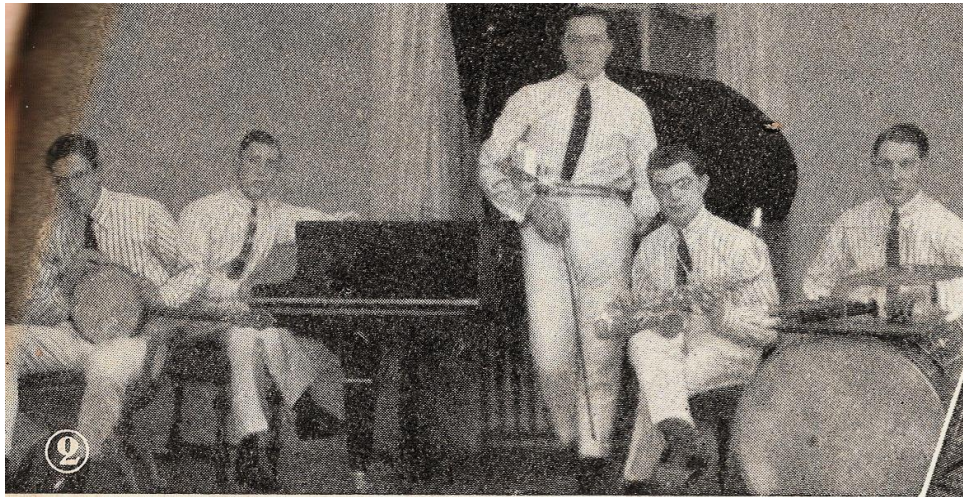

Björn "Nalle" Gustaf Halldén og Russell Jones, 1919. Russell Jones spillede tillige guitar, cello, violin og klaver, og var også vokalist. I 1922 annonceret som "Sveriges populäraste negerhumorist". Jones var født i USA, men voksede op i Berlin og blev med tiden medlem af den London-baserede gruppe "The Five Royal Imperials", som gæstespillede på "Blanchs Café" og/eller "Svarte Katten" i Stockholm, hvorefter Jones tog ophold i Sverige. (Læs mere om Russell Jones under Jack Harris/Bernhard Navitzky biografi). Mortensen og Halldén samarbejdede som hhv. komponist og tekstforfatter ved nodeudgivelser (et samarbejde måske af hjemlig oprindelse, idet Halldéns første hustru, Emma Jacobsen, var dansk).

Notitser: "I efteråret 1919 spillede Björn 'Nalle' Halldéns jazzband med den danske violinist og sanger Harald Mortensen på "Fenixpalatset" i Stockholm."

Efter et besøg i London i 1919 lancerede svenskeren Ernst Rolf (1891-1932) et 'Original jazzband from USA' i sin revy "Kvinnan du gav mig" på "Intiman", Odenplan, Stockholm. Her sad nu ingen decidede amerikanske jazzmusikere, men i stedet bl.a. Harald Mortensen på violin, teaterkapelmesteren Björn 'Nalle' Halldén (2.8.1862-15.10.1935) på klaver og banjoisten Russell Jones (1891/USA-1959).

Rolf sang i revyen en melodi med titlen "Jazz", hvilket fik det Svenske Musikerforbund til at blokere "Blanchs Café" for at engagere et negerorkester (Joyners American Jazzband) med begrundelsen dårlig smag og illoyal konkurrence overfor svenske musikere.

Anders Soldén, 1923: På "Bal Tabarin" spelade Harald Mortensens Orkester. Fra venstre: Curt "Schör" Ljunggren, bjo. Nils Ture 'Nisse' Söderman (1900-72), piano. Harald Mortensen, vln. Bernhard Navitzky, alt. Fred Sunesson, dms. Disse medlemmer var alle pionerer i svensk jazz, og især Ljunggren og Söderman hævdede sig i senere fine bands.

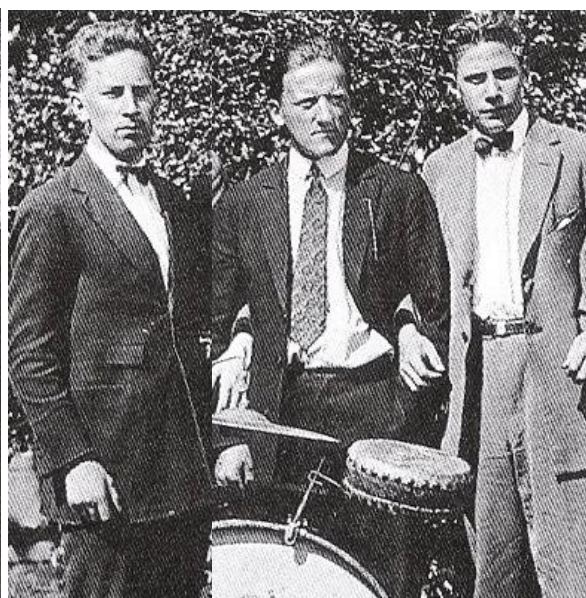

Under navnet Mortensens Dansorkester indspillede Harald Mortensen med ukendt besætning 6 sider (alle titler komponeret og arrangeret af ham selv) for HMV i Stockholm den 24. maj 1924 (se diskografi).

Gustav "Chicken" Törnblad: " . . . nu var jeg alltså proffs och när jobbet på Nöjesfältet var slut så måste jag börja tänka på att ha någonting att göra på hösten 1925. Min kompis Sama hade fått et jobb med Harald Mortensen på "Bal Palais", eller "Bal Tabarin", som det hette också, några kvällar i veckan. Det var fint. Mortensen var en underbar människa, glad och vänlig. Men så hände det sig att jeg fick telefon från Anders Soldén, batteristen. Han frågade om jag kunde ställa upp på en provspelning på "Restaurant Cecil" dan därpå. Jag gick dit . . .".

Mortensens Dansorkester på "Bal Tabarin" (senere "Bal Palais") i sensommeren 1925. Fra venstre: Sam "Sama" Jakobsson, alt. Gösta "Chicken" Törnblad, tpt. Harry "Totta" Nygren, dms. "Lill-Buddah" Johansson, pno. Harald Mortensen, vln.

Sam "Sama" Jakobsson, alt. Gösta "Chicken" Törnblad, tpt, fra "Södra Hörnan" 1925 - plus Harry 'Totta' Nygren.

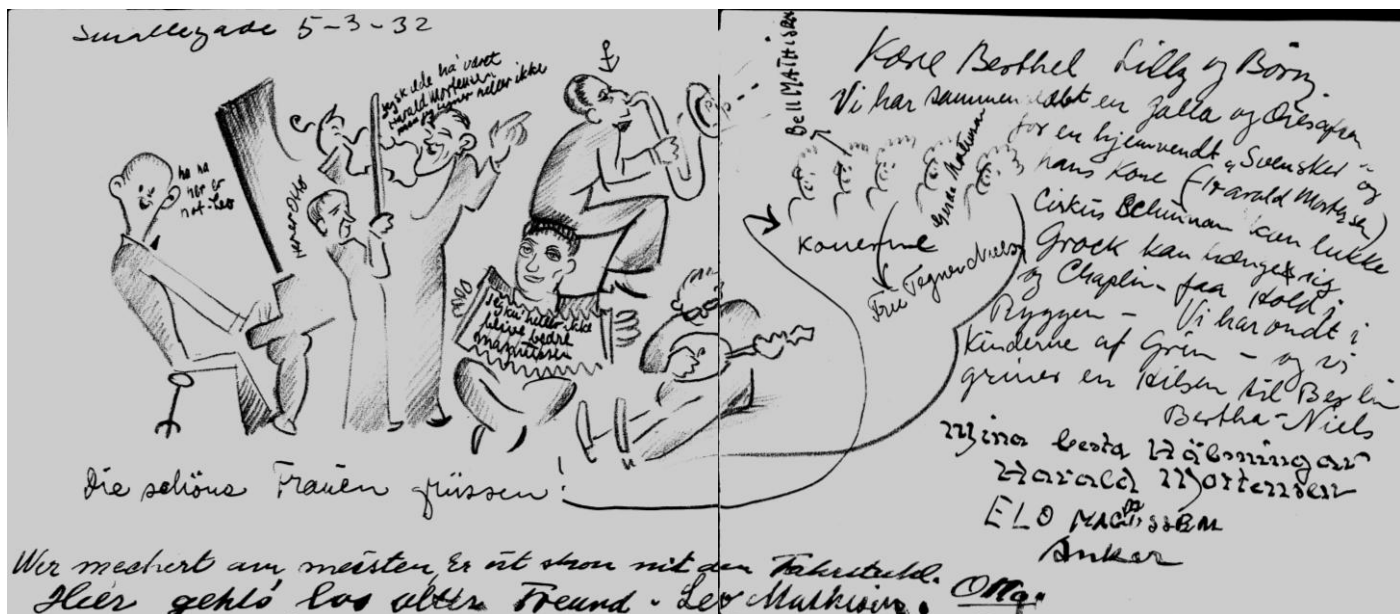
I 1925 også arbejde med Apollo-Revyen i København.

I 1926 tilbage i Stockholm på Bal Tabarin med bl.a. Rudi "Bolmi" Bolmgren, sax. Bernhard Navitzky, pno!! Og stadig Harry "Totta" Nygren på trommer.

Mortensen fortsatte samarbejdet med Ernst Rolf i Stockholm frem til 1931, hvor han var kapelmester ved Rolfs teaterforestillinger. Derefter en turné i Sverige eftersommeren 1931 inden han den 1. marts 1932 tiltrådte som kapelmester hos "Lorry" ("Landsbyen") i København.

Harald Mortensens Orkester med HM (nr. 3 fra venstre) og Anker Skjoldborg (nr. 2 fra højre) møder Max Lefkos Orkester med Leo Mathisen (nr. 1 og 2 fra venstre) i Sverige ca. eftersommeren 1931. Damen til højre er Bell Mathisen.

Da Harald Mortensen vendte 'hjem' til Danmark efter de mange år i Sverige, blev der holdt en fest for ham, et sted i Smallegade, den 5. marts 1932, hvilket man rapporterede ned til Berthel Skjoldborg i Berlin: "Kære Berthel, Lily og børn. Vi har sammenslået en galla og æresaften for en hjemvendt 'svensker' og hans kone (Harald Mortensen). Cirkus Schumann kan lukke, Grock kan hænges sig, og Chaplin få hold i ryggen - Vi har ondt i kinderne af grin - og vi griner en hilsen til Berlin. Bertha+Niels (Skjoldborg), Harald Mortensen, Elo Magnussen, Anker (Skjoldborg), Otto (Lington) og Leo Mathisen.

Dette foto er taget ved den sagnomspundne festligholdelse af Harald Mortensens hjemkomst fra hinsidan. Fra venstre: Anker Skjoldborg, Fru Skjoldborg, Bell Mathisen, Leo Mathisen (foran), Kirsten/Kesten Lington (bagved), Otto Lington, Elo Magnussen (m/banjo), Harald Mortensen (m/guitar), Gerda Mortensen (foran), Fru fotograf/tegner Bertha, hvis mand Niels (Skjoldborg) har stået for dokumentationen til Lily og Berthel Skjoldborg i Berlin. Festlokation Smallegade (måske et forretningslokale tilhørende et Skjoldborg-familiemedlem?) den 5. marts 1932. Mortensen var begyndt den 1. marts 1932 som kapelmester i 'Lorry'. Berthel Skjoldborg er rejst hjem fra Berlin (efter afsluttet engagement hos Paul Godwin) ganske få dage efter ankomsten af denne hilsen - allerede primo april sad han i Kaj Julians Orkester. Niels Skjoldborg var en kendt tegner og ældre broder til Berthel og Anker.

Harald Mortensens Orkester 1931 (ny besætning). Til højre Albert Fischer, guitar/bas. Nummer 3 fra højre muligvis Peter Hermann Hoffmark, piano. T.v. H. Madsen. Stråhatten var Mortensens tidligere arbejdsgiver Ernst Rolfs 'varemærke'. Det berettes, at Harald Mortensen havde en af de mest stabile besætninger i orkestersammenhæng.

I august-september 1936 var Harald Mortensens orkester på "Femina" i Berlin. Her spillede han også hawaii-guitar. Fra Berlin hjemvendte HM til fortsat engagement i "Lorry" og han blev i alt 8 år hos "Lorry". I november 1941 annonceredes "Kæmpe-Jazz-Koncert" i Odd Fellow-Palæet – hovedattraktion Leo Mathisen, men også Harald Mortensens og Teddy Petersens orkestre medvirkede. Under krigen havde næsten hvad som helst publikumsbevågenhed, og tilstrømningen var uhæmmet. I sommeren 1945 foretrak Scala-Salen at udskifte Kai Ewans' Orkester med Harald Mortensens Show-Orkester. Efter derpå i endnu nogle år at have lanceret deciderede jazz-koryfæer lagde Scala-Salen atter stilen om til noget mere bredtfavnende og i perioden 1950-56 havde Harald Mortensen flere engagementer, inden Scala lukkede og blev nedrevet i januar 1957.

I sommeren 1948 med "Cirkusrevyen". Den 1.12.1948 spillede Mortensens orkester i Lübeck-området, og har sikkert været på turné i militærzonesammenhæng. Adskillige sæsoner på "Kilden" i Aalborg, 18 år i "Hollænderbyen" på Amager, og til sidst 7 år i "Prater" på Nørrebro, hvor han spillede til få dage før sin død.

Harald Mortensens orkester under et tidsmæssigt ukendt (formentlig mellem 1936-44) engagement på National-Scala, fra venstre: E. Striegler, tenorsax. H. Madsen, altsax. P. Bjerregaard, trommer. Peter Hermann Hoffmark, piano. Harald Mortensen.

Albert Fischer, guitar/bas. Aage Overgaard, trombone, og Poul Jensen, trompet.

Flere af disse var tidligere jazzmænd, særdeles dygtige musikere, og flittige komponister af indbringende slagere.

Harald Mortensens Orkester i Lorrys Landsby.

Formentlig samme som ovenfor. Fra venstre: Albert Fischer, E. Striegler, P. Bjerregaard, H. Madsen, Harald Mortensen, P. Hoffmark, Poul Jensen og Aage Overgaard.

Muntre Musikanter.

Schlaegergrossisten som „Show-man“.

Fotografen snappede i Aftes dette Billede af „de gemytlige Gardister“ hos Lorry.

Lorryparken er blevet et yndet Udflugtsted i disse lyse Sommeraftner, og det er saa let forstaaeligt: „Skovturen“ derud tager ikke lang Tid, og man har nemt ved at hygge sig derude.

Aften efter Aften gør de to Orkestre, Harald Mortensens og Brinks, Lykke med deres morsomme Paahit.

Nu har „Schlagerkomponisten en gros“, Edvard Brink, fundet paa at lave en Række „shows“ efter amerikansk Forbillede, — men godt fordanskede. Hans Orkester optræder som en hel „Gemytlighedens Vagt-parade“.

Her er de — med de to prægtige Harmonikavirtuosier Gellin og Borgstrøm i Midten.

Registerblad. Udfærdiget den *11 03.* *+ Død 25/9-17*

Fulde Navn		<i>Mortensen Christen</i>	
Livsstilling Næringsvei, Stand, Rang. For Haandværkere: om Mester, Svend eller Lærling. For Tjenende: i hvilken Egenskab de tjene.		<i>Borlagger</i>	
Fødested		<i>Trondhjem</i>	Alder <i>8-4-55</i>
Ægteskabelig Stilling			
Hustruens	Fulde Navn og Pigenavn	<i>Maren</i>	
	Fødested	<i>Trondhjem</i>	Alder <i>14-11-57</i>
	selvstændig Virksomhed		
Børn mellem 10—14 Aar, der ere tilhuse. Fulde Navn og Alder.		¹ <i>Oluf Morten</i> <i>20/11 89</i> ² <i>Harald Johan Jørgen</i> <i>17/11 91</i> ³ <i>Maria Emma Elina</i> <i>14/7 94</i> ⁴ <i>Ellen Marry</i> <i>14/7 95</i>	
Meldt Bopæl			For høiere og lavere Tjenende: i hvis Tjeneste de ere. For Logerende: hos hvem de have Logis.
Aar	Dag	Gade, Nr., Etage m. m.	
		<i>Fr. Lantins</i>	
		<i>Dylebølsgade 14²</i>	
<i>1905</i>	<i>15</i>	<i>Engelmannvej 34¹</i>	
<i>1906</i>	<i>11</i>	<i>Blegdamsvej 84³</i>	
<i>07</i>	<i>11</i>	<i>do 66 St.</i>	
<i>08</i>	<i>11</i>	<i>do 134³</i>	
<i>12</i>	<i>11</i>	<i>Tagervej 34 St.</i>	<i>3540</i>

Politiets Registerblad, der bekræfter, at Harald Johan Jørgen Mortensen er født den 17. november 1891.

EDVARD BRINK

(*1): På den anden side af Amager Boulevard lå "Jernbanepavillonen" (Store Mølle Vej, hvor Amagerbanens bygninger lå), hvor Edvard Brink på samme tid havde et 6-mands, senere 10-mands, orkester med bl.a. Sigurd Falting, vln. Charles "Bulder Jørgen" Jørgensen, dms. Nogle gange gik Brink over til Harald Mortensen og gav et nummer, ligesom Mortensen af og til gav et nummer ovre hos Brink.

Edvard Theodor Thorvald Brink (24.09.1883-14.10.1970) var uddannet pianist og spillede første gang offentligt i København i 1898. Efter forskellige engagementer her kom han i 1903 til Odense, hvor han snart blev kapelmester. I 1910 vendte han tilbage til København, hvor han var ansat på forskellige etableringer med orkestre på op til en halv snes musikere. (På denne tid udviklede han sit kompositoriske talent og opnåede i 1911 sin første store succes med "Knold og Tot", der blev præsenteret i Tivoli-Revyen.)

Musiken til „Sommerlyst-Revyen 1919“
Hr. Edv Brink — Manden, der skal levere ca. 200 Melodier om Aaret!

Da Kapelmester Edv. Brink nylig forlagde sin Virksomhed fra Allégade til Phønix Paladset, forstod man at den musikalske Side af Sommerlyst-Revyen fremtidig vilde være betroet de bedste Hænder. Brink er jo kendt som en meget habil Dirigent og Musiker, og hans Kompositioner inden for den lettere Genre har kunnet glæde sig ved en usædvanlig Popularitet hos det store Publikum. Han ejer en Plads i Københavnerens Hjerter, saa sandt som han har skrevet en Række Melodier netop af den Slags, der gennem Aarene bevarer deres Yndest. Tænk blot paa „De to smaa sorte Sko“, som Frk. Bruhn-Bertelsen

kreerede saa nydeligt. Brinks mest berømte Opus er „Knold og Tot“, der gik i 52 (!) Oplag. Den umaadelig populære One Step „Aa hvor jeg gaar og trænger —“ skyldes ogsaa ham. Og han har haft en Finger med i Spillet, da „Andersen“, „Fru Maasekker Nikkelajsen“ og „Tab mig ikke, Ferdinand“ blev skaffet til Veje — for ikke at tale om „Min Hjærtenskaar“, („Saadan skal han være —“).

„Sommerlyst-Revyen 1919“ er den 16de Revy, hvortil Edv. Brink har arrangeret Musikken. En Række af dens bedste Træffere har han selv leveret: „Det skæve Otte Tal“, „Lassen“, „Det maa du aldrig gøre mere“, „Det varer noget“, „Gud ved, naar Byen en Gang bli'r vor egen“ osv. En Del af Musikken har han forøvrigt allerede solgt til den svenske Teaterdirektør og Revyforfatter Axel Engdahl.

Brinks Kompositioner er trykt og solgt i Norge, Sverige, Tyskland, Frankrig etc. Rolf har mange af hans Ting paa sit Repertoire f. Eks. „Nelly Ellinor“. Den flittige Komponist og Musik-Arrangør leverer pr. Aar ikke mindre end omkring et Par hundrede Melodier til Phønix Paladset og Thalia Teatret, eksklusive „Fornyerse“. Det er usægtelig en Post! Og hans Aare er dog stadig lige frisk. Der kan sikkert ventes mange fornøjelige Ting endnu fra Hr. Edv. Brinks frodige Skaber-Talent *Quinquin*

Derfra kom Brink til "Berliner Caféens Concertsal", Nørrebrogade 32, 1. sal, hvor den populære Stadil var overtjener (åbnede senere STADIL på Rådhuspladsen) og hvor direktøren var den ikke mindre kendte LODBERG. Brink brugte pseudonymet Billy Morris til en del af sin produktive virksomhed.

Derpå var Brink hos "Belvedere" i Sjællandsgade på Nørrebro, hvor han fik værtindens 18-årige søstersøn med i orkestret = violinisten Harald Andersen. Derfra blev Harald Andersen koncertmester hos Jacob Gade, og senere kapelmester på "Regina" i Århus og "Bellevue Strandhotel").

Et engagement som teaterkapelmester og huskomponist i etableringen "Billigheden" i Allégade på Frederiksberg, blev i 1917 efterfulgt af et tilsvarende i det nærliggende "Sommerlyst", der i 1918 blev omdøbt til Fønix Teatret.

Edvard Brink, ca. 1911: "I nogen tid havde jeg komponeret på livet løs, uden at det var lykkedes mig at frembringe noget, der var rigtig bid i. Måske var grunden, at jeg ikke havde lyttet til de nyere amerikanske rytmer, de såkaldte "ragtimes" - for jeg masede stadig videre med polkaer og valse, alt mit umoderne lort, som byens musikdirektører indrullerede i deres repertoire, bl.a. Valdemar Nielsen. "Gardens Valde" (Valde, Valde, Valdemar, pi'nes egen Valde), som Axel Andreasen og Johannes Dam skrev til en Scala-revy. Jeg måtte begynde at skrive og tænke i den nye tids rytmer".

Skandinavien-Amerika Linjen tilbød på et tidspunkt Edvard Brink at lede skibsorkestret på en rundrejse til New York (hvor han netop gerne ville have studeret de ny ragtime-rytmer), men han måtte afslå, da han ikke kunne løses fra sine teaterforpligtelser.

NOTE I: Kilder/hjælp: Vore Herrer, danskefilm.dk, Illustreret Tidende, SULFA v/Jørgen Grandt, Vore Damer, John Lington, Frederiksberg Museum, René Aagaard, Booklet Caprice CD "Svensk Jazzhistoria" Vol. 1, Det danske Filminstitut, Københavns Bymuseum, Mass foto, Erik Wiedemann/Gyldendal 1982, SARPUR Islands, Minsamling.dk/fotos 70.304 og 70.305 v/Per Christiansen,

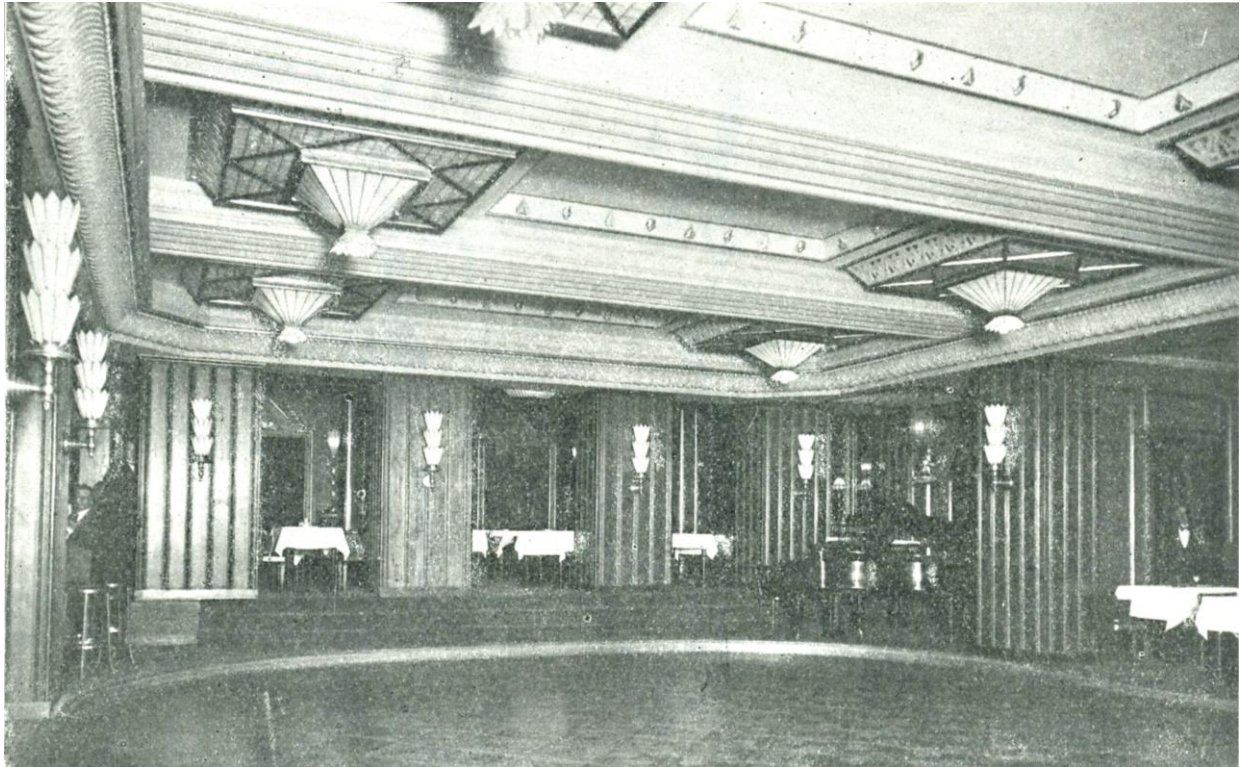
Anton Svendsens Kvarter på den Kgl. Skydebane med Svendsen selv til venstre.
Når man søgte musikalsk ekspertise, var AS mesteren par excellence, og
Harald Mortensen har i sin uddannelse således nydt godt af branchens kyndigste lærer.

AAGE OVERGAARD

En af de mere markante musikere i Hald Mortensens orkester var Aage Jens Emil Overgaard, basunist og violinist. Født i København den 7. juli 1898, død sammesteds den 26. januar 1976. Medlem af Københavns Musikerforbund den 1. august 1919.

Der kendes desværre ikke mange detaljer om Overgaards aktiviteter, men han var tidligt i gang og havde en udpræget interesse for jazz. Man hører første gang om ham, da han i efteråret 1923 som violinist var medlem af Valdemar Eibergs Orkester, der spillede i "Centralcaféen", Frederiksberggade 24st., København K.

I november 1923 åbnede Overgaard med Eibergs band i natklubben "Adlon", Nørregade 41, København K., også som violinist.

Adlon 1923

„Mûchardt's Selskabslokaler" København.

Fra venstre: Carl Bigum, banjo. Svend Holst, piano. Aage Overgaard, violin.
Valdemar Eiberg, alt- og tenorsax. Anker Skjoldborg, trommer.
Billedet taget forud for åbningen - til at begynde med hed orkestret "Adlon Band".

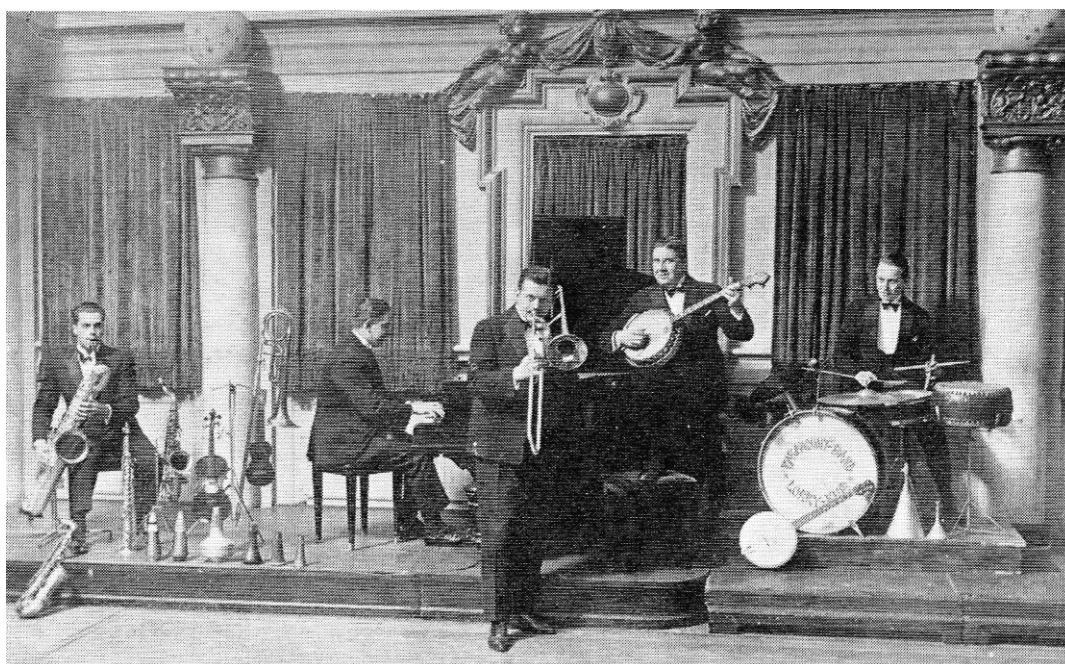
Formentlig nytårsaften 1923 – der er serpentiner i lampestanderen

Axel Bendix Andersen: "Det begyndte i "Adlon"! Først var der en violinspiller - da Eiberg åbnede - han hed Overgaard, han var også basunist. Jeg ved ikke, hvorfor de ragede uklar, men de søgte så en ny violinspiller og fik fat i mig, og derved kom jeg med."

Eiberg: 'Muchardt kaldte mig op og sagde: "Gæsterne klager over, at han spiller falsk!" - og så kom der en anden på.'

Det lyder helt oplagt som om, at restauratør Muchardt har haft et horn i siden på Overgaard. Det skete i andre sammenhænge, at restauratører fik fyret enkelte orkestermedlemmer, ofte fordi de ikke kunne lide den pågældendes udseende. Og det er så en fuldkommen typisk restauratør-attitude at misøren tilskrives en publikumsreaktion, derved skulle man ikke forholde sig til nogen særlig specifik begrundelse. Hvis Overgaard havde spillet falsk i så overdreven grad, at publikum bemærkede det, ville Eiberg jo have afskediget ham allerede, medens man spillede i "Centralcaféen". Overgaards firing medførte i øvrigt, at Carl Bigum og Svend Holst i sympati med Overgaard udtrådte af orkestret – det siger vel en hel del om den reelle situation.

Efter udtræden af Eibergs band, dannede Overgaard i 1924 "Paramount Band", der fik engagement i "Guldaldersalen" hos Lorry, hvor man forsøgte sig med endnu en natklub i stil med "Adlon". Besætningen var: Aage Overgaard, trombone og violin. Gerold Bernstein, sopran- alt-, tenor- og barytonsax. Svend Holst, piano. Carl Bigum, banjo. Erik 'Spjæt' Kragh, trommer.

Gerold Bernstein, Svend Holst, Aage Overgaard, Carl Bigum, Erik "Spjæt" Kragh hos Lorry 1924

Ath! Mánudaginn 9. júní 2. í Hvítasunnu.

GELLIN og BORGSTRÖM
halda hljótleika

MEDAL ANNARS LEIKID:	
DRÖMMELLEDER	H. C. Lunde.
MELODIE	Hoffmark.
RIGOLETTO opera	Vardi.
DONAUVALS	Strwan.
MAHITANA overture	Wakano.
Liedgervais —	Hvalfagervais.
EDELWEISS —	Himnabla.
O sole mio —	Til we most again.
Marche Lorraine —	Nevada.
Sleepers —	Blaze Away a. fl.

Samla bíó kl. 3 e.h.
Hawáís-gítarleikarinn
Umberto Romagnoli
aktoðar.
Aðgengisbilar 2.00 og 2.50
í Hljóðfærðri Reykjavíkur
Bókaverðun laufólar og víð
inganginn frá kl. 1 a. h. 4
mínútag.

í K.R.-HÚSINU KL. 7¹/₂ og 11 síð.
Gellin & Borgström
med
HLJÓMSVEIT
Ángi Overgaard, Hotel Island, sem m. a. leikur
Musikalsk spög???
Aðgengisbilar 2.50 og 3.00 í Hljóðfærðri Reykjavíkur
og Bókaverðun laufólar og víð
inganginn frá kl. 5 a
mínútag í K.R.-húsinu.

El vagnell verður
a hljómsveit & sem lýgur
era angjettir, halda
Gellin & Borgström
aukahljótleika
kl. 9¹/₂ sama kvöld í K.R.-
húsinu, 7-2.50.
Aðgengisbilar að þessum
hljótleikum fæst aðeins víð
inganginn frá kl. 6.

Her optræðir Overgaards Orkester sammen med Gellin & Borgström på Hotel Island i Reykjavik den 7. juni 1930.

Overgaards band har formentligt haft et månedlangt engagement på hotellet.

Orkesterbesætning har været basun/violin, klarinet/alt-/ten-/barytonsax, piano/harmonika, guitar/banjo og trommer – pianisten har muligvis været Erik Christiansen, der ellers spillede med Eli Dondes orkester.

Overgaard havde fortsat eget orkester frem til ca. 1932, hvor han indtrådte i Harald Mortensens Orkester (se videre historie og fotos ovenfor under HM).